

[Mette Madsen.]

aflagt et også meget lærerigt besøg på Politigårdens våbentekniske afdeling, hvor vi fik forevist de forskellige våbentyper og demonstreret dem. Den viden og erfaring, der blev lagt for dagen dér af politiets våbeneksperter, de udtalelser, vi har fået fra dem i udvalget, og de udtalelser, vi også har fået fra bl. a. politimesterforeningen, virkede så overbevisende på de allerfleste af os, at jeg i dag ikke er i tvivl om, at ombudsmandens ønske om en definition på gængs ammunition bedst imødekommes ved at følge forslaget fra politiets våbentekniske afdeling. Og det være sagt med al respekt for den ekspertise, som justitsministeren gennem årene måtte have erhvervet med hensyn til våben, idet jeg dog har på fornemmelsen, at en advokats og politikers våben mest har været det talte og skrevne ord, der, hvor dræbende det end kan være, dog ikke er omfattet af nærværende lovforslag.

Jeg skal på venstres vegne anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 2 og nr. 3, og skulle de blive nedstemt, agter vi ved tredje behandling at stemme imod hele lovforslaget.

Gudme: Jeg håber ikke, at det er mig, der savner sans for proportioner, når jeg ikke vil ofre nær så megen tid og nær så megen lidenskab på mit indlæg i denne sags anledning, som hr. Hans Toft gjorde før, men bare vil nøjes med at fastslå, at det radikale venstre eller i hvert fald flertallet af vore medlemmer står på samme standpunkt som ved første behandling, nemlig at det er rimeligt, at det offentlige opkræver et gebyr for at give en tilladelse, som der ikke er nogen tvingende nødvendighed for borgerne for at skulle have, og der er jo ingen, der siger, at man skal have et våben. Dette, at man skal have et våben, er en hobby, noget, som man skal bruge rent sportsligt, og det er noget, der derved medfører, at det offentlige får en ulempe, fordi borgerne har et specielt ønske i en speciel anledning. Vi gav udtryk for ved første behandling, at denne ulempe må betales på rimelig måde, og jeg efterlyste dengang, hvor meget der skulle til, for at den blev rimelig betalt, idet vi satte et spørgsmålstegn ved, om de 2 mill. kr. var den rigtige betaling eller det var for høj en betaling.

Jeg må erkende, at man måske stadig væk, også nu efter at vi har haft den meget grundige udvalgsbehandling, som de andre ordførere har talt om, stadig kan sætte dette spørgsmålstegn. Det er nok muligt, at de 2 mill. kr. er i overkanten for ikke at sige et godt stykke over overkanten af, hvad det i virkeligheden koster politiet at føre denne kontrol og udstede våbentilladelser. Men retfærdigvis må man vel også sige, at når politiet har nogle hundrede forskelligartede ekspeditioner, er det forfærdende svært at finde ud af nøjagtigt, hvor mange kroner eller millioner kroner der kan sættes på den enkelte art af ekspeditioner. Derfor må vi vist sige, at selv om vi måske nok har taget et vist forskud på de pristalsforhøjelser, der kan komme i de næste par år, ved at sige 2 mill. kr. til dette, så rammer det ikke helt ved siden af, men rammer nok noget over det rigtige beløb. Efter omstændighederne må vi sige, at skønnet er så svært, at vi ikke mener at kunne udøve et, der er bedre, og derfor accepterer vi, at ministeren skal have de 100 henholdsvis 50 kr. for de forskellige former for våbentilladelser, altså på årsbasis ca. 2 mill. kr.

Men jeg må tilføje, at der er nogle medlemmer inden for det radikale venstres gruppe, der ikke kan tilslutte sig dette, men har betænkeligheder og derfor ikke kan støtte lovforslaget.

Så er der et lille ændringsforslag, som også har givet anledning til megen lidenskab, og det er spørgsmålet om, hvordan man skal formulere stk. 3 i § 1. Vi er i vores gruppe nået til det resultat, at det nok er rigtigst at gøre det i overensstemmelse med ændringsforslag nr. 2, og derved mener vi at være i overensstemmelse med politiets våbensagkyndige, men vi er altså ikke i overensstemmelse med justitsministeren.

Det er ikke nogen stor sag, men det er altså en sag, vi skal stemme om, og resultatet må blive, at jeg på mit partis vegne med de forbehold for nogle enkelte medlemmers vedkommende, som jeg før tog, må anbefale, at man stemmer imod ændringsforslag nr. 1, for nr. 2, mod nr. 3, for nr. 4 og i øvrigt stemmer for lovforslaget som helhed.

Ruth Olsen: Som nyt medlem af dette ting må man af og til undre sig over, hvor meget tid vi i grunden bruger på at beskæf-